

ДО: АДМ. Р-Л НА ОС ГР.ПЛЕВЕН
ОТ: РЕНЕТА ТОДОРОВА СТОЯНОВА
дъщеря и пълномощник на Йорданка Найденова,
пострадала по ДП №Д-2924/2013 – РП гр. Плевен
ЕГН: ██████████
Адрес: гр.Варна 9010
ул. “Г. Бакалов” 17, вх.7, ет. 1, ап.80
Стац. тел. 052988600, моб. тел. 0888 609072
Е-поща: rennie@softisbg.com

Дата: 08.03.2016 г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО/ Г-Н АДМ. Р-Л НА ОС ГР. ПЛЕВЕН,

**Отн. Жалба срещу съдии Николай Господинов, Доротея Симеонова и
мл.с.Калина Филипова**

На 01.03.2016 г. съдии Николай Господинов, Доротея Симеонова и мл.с.Калина Филипова са се произнесли с определение (приложено), в което са изразили убеждение (на стр. 3), с което съм напълно съгласна, че няма основание да не се вярва на показанията на пострадалата Йорданка Дикова Найденова (майка ми, 83-годишна), тъй като са неизменни от началото на ДП до настоящия момент¹, но на следващата страница (стр. 4) са дали указания да се извърши психолого-психиатрична експертиза на пострадалата предвид съмнения в свидетелската ѝ годност².

Не става ясно откъде идват съмненията в свидетелската годност на пострадалата, след като показанията ѝ са неизменни. Действително, майка ми е разпитвана многократно в продължение на близо три години – още от лятото на 2013 г. – и показанията ѝ наистина са неизменни и последователни през целия този дълъг период. Наблюдаващият прокурор също го признава – и в двете си постановления за прекратяване.

Пострадалата не се води на учет в психиатрия и никога не се е водила. Тя е нормална 83-годишна жена, бивша учителка с 37 години стаж, от културна среда. Нейните искрени, последователни и неизменни показания са

---

¹ На стр. 3 от определението съдиите пишат, че показанията на пострадалата са „неизменни, непроменени и установяващи едни и същи факти и обстоятелства от началото на досъдебното производство и до настоящия момент. Предвид тези обстоятелства и посочените по-горе доказателства окръжният съдът намира, че няма основание да не се вярва на показанията на пострадалата.”

² На стр. 4 от определението съдиите указват да се извърши псих. експертиза на пострадалата „с оглед установяване страда ли пострадалата от заболяване, което води до невъзможност същата да е могла да разбира свойството и значението на постъпките си и да ги ръководи, както и може ли да възприема правилно, да запаметява и възпроизвежда фактите от значение за наказателното производство“

обективизирани в протоколи от разпити, проведени от сл. Бакалова и сл. Дренчева от ОСлО-Варна, респ. на 17.01.2014 г. 21.01.2015 г., както и преди това от полицейски служител в РПУ, кв. Аспарухово, Варна, през лятото на 2013 г. Личният ѝ лекар я наблюдава от 20 години и е документирал, че няма никакви психични проблеми, но след измамата през 2013 г. е отслабнала, развила е диабет, по спешност е била оперирана от медиастинит (остро хирургично заболяване с 60-80% смъртност) и страда от хронично безсъние.

Единствено от прокуратурата и съда в Плевен твърдят, че имало било основания за съмнения в психичното здраве на майка ми и оттам – в свидетелската ѝ годност. Иначе всички – и наблюдаващият прокурор, и съдиите – единодушно признават неизменността на показанията ѝ. В интерес на истината, РС-Плевен този път се е въздържал от изказване на съмнения в свидетелската годност на майка ми – вероятно са осъзнали абсурда на ситуацията: да се счита, че човек, който дава неизменни показания години наред, не е надежден свидетел, сякаш надежден е само онзи, който променя показанията си.

Позволете ми да Ви обясня как се стигна до тази абсурдна ситуация. Но преди това нека уточня, че 83-годишната ми майка е трудно подвижна от много години поради тежки костно-ставни деформации след прекарана на младини операция на бедрената кост за изстъргване на изгнилата от костна туберкулоза кост – останал ѝ е 20 см белег на едното бедро, широк на места до 5 см. Има ТЕЛК за инвалидност 75% от 2002 г. – физическа, не психическа инвалидност! – и социална оценка от 2010 г., където също е отразено, че е здрава психически, но със силно увредени двигателни функции и необходимост от „специализиран транспорт“ при евентуално пътуване. Не е пътувала извън Варна от много години. Всички медицински документи са предоставени на прокуратурата, но изключително тежкото ѝ физическо състояние не е отразено в постановленията на прокурора. В първото пише, че ѝ е била назначена и извършена съдебно-медицинска експертиза, което не е вярно. Помолихме за копие от експертизата, но отговор не получихме. Майка ми лично уведоми прокурора, че не ѝ е извършвана медицинска експертиза (приложено). Отговор не получи. Във второто постановление обаче прочетохме, че била извършена съдебно-медицинска експертиза „по документи“ – сякаш майка ми е починала.

И така, как се стигна до абсурдната ситуация прокурор и съдии от Плевен да се съмняват в свидетелската годност на пострадала, давала неизменни показания в продължение на години?

Ето как.

В края на май 2014 г. пострадалата получава призовка да се яви пред сл. Бакалова от ОслО-Варна в 9:30 ч. на 13.06.2014 г. за очна ставка между нея и „други лица“ (приложена). Пристига половин час по-рано, придружена от дъщеря си и внук си. Вместо сл. Бакалова се появява сл. Димитров от Плевен. Той не допуска никого до възрастната жена. Не признава изричното

пълномощно на дъщерята (приложено). Твърди, че всичко ще свърши за час, час и половина и отвежда пострадалата сама. Дъщерята и внукът остават да чакат отвън. Очната ставка продължава почти четири часа. Лицата, с които се провежда ставката, са двама братовчеди и приятеля-кмет на единия, и тримата осъждани, последният – в края на 2013 г. за над 100 неприсъствени нотариални удостоверявания на подписи, освободен от длъжността кмет в началото на 2014. От мотивите към присъдата му (19 страници ситен шрифт) става ясно, че е бил разследван от лятото на 2012 г. Обстоятелството, че кметът е осъден по чл. 311, ал. 1 от НК за „упорито продължавано длъжностно престъпление“, не е отразено в постановленията на прокурора. Там бившият кмет е представен като образцово длъжностно лице, каращо втори мандат. Пострадалата, която по време на очната ставка е 81-годишна, не е спала и не е закувала от притеснение, а е с диабет и множество други заболявания, както е обяснено по-горе.

Около 13:00 ч. сл. Димитров излиза за малко и казва пред дъщерята и внука, че „бабата е агресивна, бие се“. На молбата им да бъде извикан лекар, отговаря категорично, че няма нужда от лекар. Силно разтревожена, дъщерята се обажда на Бърза помощ. Идва лекар, извършва преглед на „агресивната“ пациентка и документира: „адекватна, ориентирана, висока кръвна захар, диабетичка, високо кръвно налягане, не се чувства добре“. С идването на лекаря, очната ставка е прекратена. Пострадалата излиза със залепнала от сухота уста и и напукани до кръв устни. Никой от тримата „пребити“ мъжаги не се оплаква пред лекаря. Самият сл. Димитров не казва пред лекаря нито дума за някакво агресивно поведение от страна на пострадалата (приложен мед. лист от прегледа на 13.06.2014, от 13:15 до 13:25)

Въпреки това, в първото постановление за прекратяване се появява подробно изложение за някакво агресивно процесуално поведение на св. Найденова – уж по време на очната ставка нанесла удар на единия, уж разкървала пръста на другия, уж имало документи от прегледи, които доказвали, че пострадалата не е добре психически и уж дъщеря ѝ също била дала показания, че майка ѝ не е добре психически. Съответно съдът казва – да се извърши псих. експертиза.

На 05.02.2015 г. пострадалата се е прегледала доброволно при районен психиатър д-р Аврамова от гр. Варна във връзка с подготовката на документи за доставка на храна в дома от социалната служба. Д-р Аврамова, която е и вещо лице съдебен психиатър към съда в гр. Варна, е документирала заключението си, че пострадалата е „с леки когнитивни нарушения по органичен тип (*паметта е леко отслабена от възрастта, бел. моя, Р.С.*), адекватна, съответна, апсихотична (*няма психическо заболяване, бел. моя, Р.С.*)“. Документът от прегледа при специалиста психиатър е предоставен на наблюдаващия прокурор, но не е отразен в постановлението за прекратяване (приложен).

На 05.05.2015 г. на мобилния телефон на дъщерята се обажда лице, представящо се за съдебен психиатър. Твърди, че му е възложено извършване на спешна съдебно-психиатрична експертиза на Йорданка Найденова (пострадалата). Не разполага с документи, тъй като експертизата била възложена по телефона. Не знае, че става дума за пострадалата, а не за обвиняема, че жената е 82-годишна и не се води на учет в психиатрия. Дъщерята я уведомява, че няма нищо спешно в случая, от миналата година е. Същия ден дъщерята изпраща до Адм. р-л на ОП-Плевен „Молба за проверка назначавана ли е спешна психиатрична експертиза на майка ми, псих. здрава 82-годишна жена“ (приложена). Отговор не получава.

На 24.07.2015 г. наказателното производство е прекратено за втори път. В постановлението се твърди, че са извършени множество процесуално-следствени действия и единственото, което остава да се извърши съгласно указанията на съда от предишния съдебен контрол, е псих. експертиза, като вината за това е на пострадалата и дъщеря ѝ, които отказват да съдействат на разследването.

Подчинените Ви вероятно са видели, че още през 2014 г. е указано да се извърши такава експертиза и са побързали да напишат, че няма промяна в това обстоятелство.

Действително, от една страна няма промяна. Непроменено остава обстоятелството, че през изминалия период от почти година след подновяване на разследването пострадалата е продължила да дава неизменни и непроменени показания, процесуалното ѝ поведение е било образцово и е оказвала пълно съдействие на разследването (приложена справка по дати за оказаното съдействие от 21.01.2015 до 02.07.2015). Образцовото поведение на майка ми, разбира се, не е отразено в постановлението и протеста на прокурора.

От друга страна обаче, има промяна, и то сериозна. През октомври 2014 г. пострадалата е получила копия от двете нотариални дела, съхранявани в кантората на нотариус Иванов №007 и стана ясно, че г-н нотариусът е могъл да предотврати измамата, но вместо това е съдействал за извършването ѝ, като се подписал под два нотариални акта така, както се е подписала майка ми под пълномощното – без да погледнат какво подписват и двамата. Оттогава се води кореспонденция с прокуратурата с цел излизане от тесния кръг около пълномощното и насочване към документното престъпление, извършено от г-н нотариус Иванов №007 (два нот. акта с невярно съдържание – лъжливо документиране по смисъла на ПВС № 3 от 1982 г. – По някои въпроси на документните престъпления). Горестоящата прокуратура е дала указания в тази насока – разследване действията на г-н нотариуса. Положението е деликатно, тъй като г-н нотариус Иванов №007 е дал показания, че всички документи били изрядни – и по двете сделки. Истината е, че няма нито един изряден документ нито по едната, нито по другата сделка. Засега прокуратурата мълчи по въпроса, само от ВКП ми

казаха по телефона, че нашият случай е „много сложен“.

Известно ми е, че Съдът не може да указва на прокурора срещу кого и за какво престъпление да повдигне обвинение. Това може да извърши само горестоящ прокурор. Затова пострадалата не е обжалвала по съдебен ред второто постановление за прекратяване – постановлението от 24.07.2015. Има и редица други причини да се въздържа от обжалване по съдебен ред. Всички те са изложени обстойно пред горестоящите прокуратури.

Но тъй като по недоразумение постановлението от 24.07.2015 г. мина през съдебен контрол с половин година закъснение, сега просто Ви моля да обърнете внимание на подчинените си, че нещата не стоят точно така, както са отразени в постановленията на прокурора.

Ако смятате, че това е проблем само на прокуратурата и районния съд, който не засяга окръжните съдии, тогава моля **поне** да им обърнете внимание, че противно на твърдяното от тях на стр. 2 в определението им³, съдебният контрол на постановление за прекратяване се извършва, без делото да се решава по същество (решаването по същество се извършва в съдебното производство, което започва след внасяне на обвинителен акт в съда), както и че когато връщат делото на прокурора, то не е за да го реши по същество (решаването по същество е работа на съда)⁴.

Освен това, докато са указвали да се извърши псих. експертиза на пострадалата, без самите те да знаят защо, подчинените Ви са пропуснали да забележат липсата на правни изводи от две важни обстоятелства, установени в хода на подновеното разследване и отразени в постановлението, върху което са осъществили съдебен контрол. Едното ново обстоятелство са показанията на Ваня Спасова Георгиева, ст. експерт в ОСЗ-Д.Митрополия, на стр. 12 в постановлението от 24.07.2015 г. – подписала е петте скици вместо главния експерт, без да отбележи, че е по заместване (вж. чл. 93 т. 6 от НК „неистински документ е ...“), а другото – показанията на Диана Якимова, н-к ОСЗ-Д.Митрополия, на стр. 9-12 в постановлението от 24.07.2015 г. – заверила е „препис“ от документ за собственост, с чийто оригинал не разполагат (не го съхраняват в службата), не знаят дори имената на издателите; това е редовна, установена практика в земеделската служба, твърди г-жа Якимова, без да намира нищо нередно в това – прави се разпечатка от т.нар. динамичен регистър (данни за имотите в компютъра), пишат се имената на настоящите служители, поставя се забележка, че към датата на издаване на документа имената са били други, и вместо „Вярно с оригинала“, се пише само „Препис“.

³ На стр. 2 от определението на ОС-Плевен се твърди, че **“Тази проверка [съдебният контрол върху постановлението на прокурора, бел. моя, Р.С.] не може да се осъществи без обсъждане и решаване на делото по същество.**

⁴ На стр. 5 от определението на ОС-Плевен делото се връща на прокурора с указания отново да го реши по същество: **“Следва [...] прокурора отново да реши делото по същество”**

Накратко. Моля да обърнете внимание на подчинените си, че указанията им за извършване на психолого-психиатрична експертиза на пострадалата по ДП № Д-2924/2013 на РП-Плевен са противоречиви и неубедителни. Моля също така да им обърнете внимание, че съдебният им контрол е непълен и неефективен (вж също жалбата от пострадалата срещу тримата окръжни съдии от 06.03.2016 г. – приложена, без приложенията към нея). Поради всичко гореизложено доверието на майка ми в правосъдието е силно разклатено. Моето – също.

Очаквам Вашия компетентен отговор по изложеното. Благодаря предварително.

С уважение,

Ренета Тодорова Стоянова, ЕГН: ██████████

Адрес: гр. Варна 9010, ул. “Г. Бакалов” 17, вх.7, ет. 1, ап. 80

моб. 0888 60 90 72, стац. 052 988 600, е-поща: rennie@softisbg.com

ПРИЛОЖЕНИЯ 8 бр. съгл. текста:

1. Определение на ОС-Плевен от 01.03.2016 – непълно и противоречиво
2. Пострадалата уведомява прокурора, че не ѝ е извършвана медицинска експертиза (за физическото състояние). Прокурорът не отговаря, но при второто прекратяване пише, че мед. експертиза е “по документи”, сякаш пострадалата е починала.
3. Призовка за явяване пред варненския следовател Бакалова на 13.06.2014 – вместо нея се явява плевенският следовател Димитров
4. Изрично пълномощно на дъщерята от 28.05.2014 за представителство пред съдебните власти– Плевенският следовател не го признава и не допуска никого до пострадалата възрастна жена
5. Мед. преглед на пострадалата от Бърза помощ на 13.06.2014 – нормална
6. Доброволен мед. преглед на пострадалата от психиатър през 2015 г. – нормална
7. Молба от дъщерята за проверка назначавана ли е спешна психиатрична експертиза на пострадалата – без отговор
8. Справка за образцовото процесуално поведение на пострадалата – оказано съдействие на разследването по дати в периода от 21.01.2015 до 02.07.2015 г.
9. Жалба от пострадалата срещу тримата окръжни съдии от 06.03.2016 г. - произнесли са се само по една от 4-те точки в жалбата ѝ и нищо не са писали за възражението ѝ срещу протеста на прокурора, дори не са споменали, че съществува такава.

С уважение,

Ренета Стоянова: (подпис)

08.03.2016

гр. Варна